

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprilie-Iunie al anului 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Martie 1885, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârția cu espedarea foiei *).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fișii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 15 Martie 1885.

Am atins nu de mult o coardă delicată, și o am atins cu posibila cruțare, știind prea bine, că vibrațiunile ei vor pune de nou în mișcare inimile din frații de un sânge, cari în zelul de proselitism confesional sunt în stare a se provoca chiar și la canoanele bisericești ecumenice de pe timpul, când scisiunea nici după nume nu era cunoscută.

Am atins această coardă cu posibila cruțare, ea se nu ni se poată imputa că noi provocăm. Lucrurile în desvoltarea lor au ajuns așa de departe, încât pacea între frați deveni adevărată satiră înaintea oamenilor cu inima pentru binele națiunei.

Am așteptat chiarificare dela frații greco-catolici cu privire la scopurile ascunse, pentru cari se turbură consciința românilor de legea noastră, și noi în considerarea ținutei de până acuma a fraților greco-catolici ne așteptam la un răspuns evasiv.

Răspunsul l'am primit prin mijlocirea diariului din Budapesta „Viitoriul“. Acest diariu în numărul dela 29 a. c. sub rubrica: „Fundatiunile naționali și confesionali“, ne spune că diarul „Foaia Bisericească“ din Blaș răspunde la cele scrise de noi.

Fiind-că noi nu avem diarul fraților din Blaș, cităm după „Viitoriul“ din literă în literă.

FOIȚA.

Cronica teatrală.

(Teatrul Național: Ovidiu, piesă în 4 acte și în versuri de V. Alecsandri)

Sâmbătă seara, Teatrul Național a câștigat încă una din acele victorii care vor face epocă în istoria lui.

Poetul care a nemurit în melodioase versuri „Fântâna Blandusiei“, arată publicului pe noul copil al musei sale, pe Ovidiu, poetul Romei caracter și personalitate atât de dulce și atât de captivantă, ființă mlădioasă și diversă pe care poetul român și-a creat-o astfel cum o vedeam alaltăeri, și astfel cum i-au șoptit-o și zugrăvit-o musa și inima sa.

Suntem în actul I în forul lui Cesar, animat și sgomotos. Poporul-rege se plimbă, se ceartă, mănâncă și joacă; seamăna mai mult a „popor de strinsură“ de cât a „popor mareț, eroic, al Romei scump tesaur“, cum Ovidiu îi va dice mai în urmă, când îi va arunca cu dispreț,

... moneta nouă, moneta cea de aur

Ce poartă a lui Cesar divină efigiă.

Aci, în favorul lui Cesar, Ibis, înverșunat în contra lui Ovidiu care i-a luat pe Corinna, com-

Eată ce aflăm aici:

„Telegraful Român“ din Sibiu în numărul 19 din 28 Faur st. n. a. c. vorbind despre trecerile dela una confesiune la alta, ridică o acuză grea în contra bisericești noastre și în specie în contra capului arhidiecezanei noastre. Din cele multe cităm aci numai următoarele cuvinte aspre, ca să nu dăcem vătămătoare din cauza din cestiune: „În Transilvania“ — dice numita foaie — „vinarea după suflete (gr. orientale) se urmează acum mai vehement ca altă dată. Lucrul se esplică ușor. Fundatiunea pentru sânta nație se fructifică din an în an. Prin ea s'a scos deja religiunea din temelie ei pusă de Christos. Pierdut odată caracterul ei sublim, cortesia este îndreptățită, și bietul preot dela sate, știind că este bine remunerat, va câștiga câteva suflete, apoi urmările scisiunei cadă asupra sufletului celui cu fundatiunea.“

Trebue să se mire omul, ce mult și rău sânge a causat pe la greco-orientali fundatiunea Escelenției Sale Prea Sântitului Metropolit actual, din carea numai o parte mică e destinată pentru preoții, ce vor zela pentru sânta unire. Cum ar fi și putut lucra altmintrelea un episcop unit? Căci numai nu vom aștepta, că un episcop gr. catolic se facă fundatiune pentru preoții, cari prin nepăsarea și neglijența lor și perd turma. Au făcut greco-orientali laici fundatiuni mult mai mari ca cea din cestiune a Escelenției Sale Preasântului nostru Metropolit, și încă le-au făcut ca fundatiuni, ce vor avea să figureze sub masca de fundatiuni naționali. Și mirare! din fundatiunile aceste naționali numite au eschis pre mai bune de un milion de români, înțelegem pe români uniți, și totuși în noi nu au făcut așa mult sânge rău. Astfel este fundatiunea cea mare alui Gozdu, dela care însuși fundatorul a eschis apriat pre toți uniții. Astfeliu este fundatiunea pentru meseriași alui Andronic, care în simplicitatea lui temându-se, că nu cumva se împărțască din ea și uniții, în testament și-a dat toată siliunța să definească confesiunea greco-orientală cât se poate mai bine, că astfeliu să fie eschisă ori și ce posibilitate, ca să participe din ea și vr'un unit.

Să tragem acum o paralelă între fundatiunile aceste și între fundatiunea Escelenției Sale Metropolit gr. cat. actual. Escelenției Sale ca episcop gr. cat. ce și-a câștigat averea din bunuri bisericești gr. catolice, după sântele canone nu i a fost iertat a face fundatiuni decât singur numai pentru membri de ai bisericești gr. catolice. Și de ar voi să facă altmintrele, îi stau în cale canoanele, care nu-i erta.

bină intriga și răsbunarea în contra poetului Sulumonei.

Julia, nepoata lui August, fiica primei Julia (fata Scriboniei și a lui August), Julia care, ca și maică-sa, va suferi de acea boală ereditară a familiei imperiale, de neputința de a-și înlănțui pasiunile, trece prin forul lui Cesar. Poporul, plătit de Ibis, o va fluera, ear August, moșul ei, care o adoră va afla că Ovidiu a pus s'o fluere.

În timpul acesta, când Ibis se duce la templu, unde, superstițios ca un adevărat Cartaginez, va mai consulta voințele deilor cu un șiret și veselnic augur, Hilariu. Ovidiu vine în for însoțit de tovarășii sei de plăceri. Acestora, poetul le povestește. „Eu nu cunosc, dice Ovidiu, în magnifice versuri,

Eu nu cunosc ce-i ura cu infernalul-i chin.

Am numai oaspeți veseli și blânși în al meu sin:

Amor, prietinie, senin, compătimitire,

Tovarăși scumpi de cale ce duc la fericire.

Ei îmi arată lumea prin vâl trandafriu,

Făcându-me al iubirei poet iubit să fiu.

Astfel trăiește Ovidiu respirând în Roma coruptă, — după cum spune poetul — aerul din Olymp și privind totul și mai cu seamă pe femeie prin vâlul trandafriu al imaginațiunei sale.

O! femeia, esclamă Ovidiu, femeia e

..... acea divinitate

Ce viează ne urzește cu dîle încântate

Și leagă faptul vieței cu apusul ieî măhnit

Prin lanț în înflorire de amor fără sfârșit

De sunt poet, femeii talentu-mi datoresc

Și în urmă, în fața amicilor sei care admiră focul și elocința sa, Ovidiu face portretele iubitelor cari în ochii amantilor sunt totdeauna frumoase și perfecte fie cum ar fi ele.

Conversațiunea se schimbă și Ovidiu plânge junimea romană și starea de adencă slăbiciune în care a căzut. Versurile sunt superbe; ar trebui să le transcriu pe toate, și să le subliniez cum le sublinia publicul de Sâmbătă seara cu aplausele sale, când Ovidiu cântă în avântul poesiei mărirea timpurilor trecute, atunci când *Civis Romanus sum* răsuna cu fală în toate părțile lumii.

A fi Civis Romanus este a fi om de fer!

Așa diceau străbunii și nu-ncăpea sub cer!

Finele actului se alcătuiește din realizarea intrigei lui Ibis. Iulia apare; poporul fluera; Ovidiu revine și cu bani face pe fluerați să devină freneticii aplaudatori ai nepoatei lui Cesar, ai Iuliei subime.

În actul II, Ibis și-a schimbat planul; va spune lui August care s'a întors dela Caprea unde se dusesese d'o lună, cumcă Ovidiu iubește pe Iulia. August va crede cu atât mai lesne șoptele lui Ibis defăimătorul cu cât prinde pe Iulia cu Arta iubirei, poema lui Ovidiu, și cu cât o aude apărând cu foc pe „al poesiei rege“, pe care August îl nu-

ca se nu eschidă dela fundațiunile lor pre mai bine de un milion de români, precum nu au eschis ai nostri pre cele mai două milioane. Am fi așteptat aceasta cu atât mai vârtos, că cel puțin înaintea lumii au voit să arate, cumcă voiesc să facă fundațiuni spre scopuri culturale naționale și nu spre scopuri confesionale. Episcopii nostri cu fundațiunile lor în prima linie au avut în vedere confesiunea și astfel au și făcut dispozițiunile fundaționale. Prin urmare lipsa de sinceritate nu li se poate de loc imputa. Laicii greco-orientali însă înaintea lumii au voit cu fundațiunile lor să treacă de mece-nați naționali, și totuși dispozițiunile lor sunt confesionale dela început până la capet. Cumcă aici sinceritatea ar fi deplină, nu putem dice nici decum. Episcopii și clerul nostru când au făcut fundațiuni, au făcut așa cum au trebuit să facă, și cum altminterlea nu ar fi putut face.

Ma și aici dacă li-a rămas numai o nșă cât de micuță deschisă, au arătat marinositate față cu greco-orientalii. Dovadă despre aceasta este seminariul cel nou înființat din Blaș, în care s'au primit și greco-orientali pre lângă plata cea micuță. Dovada este fundațiunea de pâine din Blaș, din care neputându-se împărtași studenții greco-orientali li s'a făcut totuși ușurința aceea, că pre lângă răspunderea unei sume neînsemnate se se poată și ei împărtași ca și greco-catolicii. Laicii greco-orientali însă ar fi putut fără nici o piedecă lucra și almintrelea, ar fi putut arăta mult mai multă marinositate față cu noi, ma ar fi fost obligați la așa ceva spre a răspunde cu demnitate marinosității laicilor nostri, și totuși nu au făcut nici una nici alta. Unde este aici adevărata durere națională? Cumcă poate este durere confesională înțelegem, însă atunci numească-o pe nume și nu-i mai deie epitetul de națională.

În urmă ca să revenim earăși la acusa cea grea ridicată în cuvintele citate în contra capului și clerului archidiecesei noastre am dorii să știm cumcă pentru ce „Telegraful Român” presupune despre fundațiunea aceasta aceea ce nu este ertat a presupune despre nici un om onest. Pentru ce presupune că Escelenția Sa prin fundațiunea aceasta dacă a voit a premia pre preoții cei zeloși pentru sânta unire, sub zelul acela a înțeles zelul acela, care nu are basa în principiile etice creștine și care nu este dedus din spiritul creștin, zelul acela care întrebunțează mijloace neiertate spre ajungerea unui scop în sine bun, cum este sporirea santei Uniri. Noi știm că Escelenția Sa ca și ori-care alt episcop sub zelul pentru sporirea santei uniri înțelege zelul cel creștin manifestat prin instrucțiune cu cuvântul și cu fapta. Mai departe nu înțelegem, pentru ce „Telegraful Român” presupune despre clerul nostru că el nu este capace de un zel adevărat și creștinesc pentru sânta unire ci numai de coteșire. Unde este înțelegere adevărată despre puterea cea mare a simțului religios și a religiosității celei adevărate, acolo nu se presupun lucruri de aceste chiar nici despre acela care poate are altă convicțiune religioasă.

Acusa aceasta însă este și grea vătămare a întreg poporului românesc. Ea pucește din principii fals, că poporul nostru nu are nici o religiositate adevărată și de aceea este o pradă a coteșirilor și a proselitismului așa cât își schimbă religiuinea după vânt. Adevărat că poporul nostru nu are aceea educațiune religioasă, carea o au alte popoare culte din

Europa; adevărat este și aceea, ca poporul nostru trece ușor dela o confesiune la alta, dacă aceea e una din cele românești, decum se întempla aceasta la alte popoare. Cine a studiat însă psihologia poporului nostru acela știe că cauza aparițiunei acesteia-zace cu totul aere și nu în lipsa simțului religios despre care putem dice, ca prelângă toate aparițiunile aceste este totuș mai puternic ca la alte popoare.

Am citat din literă în literă tot ce am aflat în „Viitoriul.” Voim să fim sinceri și loiali.

Pentru reproducere după „Viitoriul” garantăm noi, pentru cea după „Foaia Bisericească” va garanta „Viitoriul.” Acestea spre a ne scuti de invinuirii pentru viitorul.

După cum s'a putut observa frații dela „Foaia Bisericească” au luat numai câteva rânduri din articolul nostru, și anume deducțiunile noastre isvrite din premisele făcute, cari ca fapte concrete, nu au convenit fraților nostri.

Pre noi și aceasta ne îndestulește. Nu noi vom regula gustul oamenilor de a nu reproduce adevărurile dacă ele nu le convin, de aceea trecem preste aceasta cu observarea, că ei au reproduș numai ceea ce li s'a părut că le convine.

Ca principiu etic frații greco-catolici admit proselitismul între bisericile surori, și ei ni-l înfățișează ca datorință cardinală a clerului greco-catolic după principiu evanghelic: Voi lăsa turma pentru o oare rătăcită „Clerul greco-catolic și are canoanele sale, după cum și cel greco-oriental pre ale sale,” — așa ni se dice — prin urmare: „episcopii și clerul greco-catolic când au făcut fundațiuni au făcut așa, cum au trebuit să facă și cum altminterlea nu ar fi putut face.”

Fundațiunile fraților greco-catolici merg de-a dreptul spre proselitism, și noi suntem uimiți în fața sincerității colegilor dela „F. B.” cu care ni se spune, că din fundațiunea Escelenției Sale Prea Sântitului Metropolit din Blaș „numai o mică parte e destinată pentru preoții, ce vor zela pentru sânta unire.”

Voim să fim bine înțeleși. Esistă o seamă de oameni, cari la toate ocașiunile cu glas înalt strigă: Suntem români, nu voim să știm de desbinări confesionale între noi. Sunt români cu pretensiuni de conducători cari la tot privilegiul lovesc numai în Sibiu sub cuvântul, că el face cestiune confesională.

Dacă acuma acesti români sunt cu inimă curată, și îngrigiați de soarta națiunei vor mai păstra ei tăcere, când „F. B.” din Blaș vine și spune urbi et orbi, că la greco-catolici se fac fundațiuni pentru zelul în sânta unire, și că episcop și cler zelând în sânta unire „au făcut așa, cum au trebuit să facă, și cum altminterlea nu ar fi putut face.”

Întrebăm, după ce ni se spune că „zelul” în sânta unire este datorință, și încă datorință canonică, cum ni se va lua în nume de rău tănguirea noastră, cari suntem strimorați la părete, prigoniți pre toate terenele pentru apărarea bisericeii noastre, cum se va putea tacsă de fapt antinațional apărarea noastră, dacă atacul e pus pe basă canonică, și declarat de fapt național.

În special frații din Cluș cu apelul sunt chemați a ne spune în urma mărturisirilor dela Blaș asupra cui cade blăstemul archiereilor nostri de pie memorie Șuluf și Șaguna.

Accentuăm încă odată: Proselitismul fraților greco-catolici, sau în limbajul lor vorbind: zelarea pentru sânta unire e calamitatea cea mai mare pentru națiunea noastră.

Și dacă calamitatea aceasta pentru frații greco-catolici e datorință canonică, dacă ei în fața altarului, înaintea lui Dumnezeu depun jurământ serbătorește că-și vor face datorința, vor zela pentru sânta unire în sensul canoanelor lor, „zelare” care în canoanele bisericeii orientale, la cari până acum simulau a ținea și frații greco-catolici, nu are nici loc nici îndreptățire, dacă frații greco-catolici mână națiunea la perire, atunci noue se ne fie permis a desvâli ranele, și a plânge ca Ieremia procoful risipiirea Ierusalimului nostru național.

O spunem se o stie toată lumea. Suntem gata a pacta cu biserica greco-catolică. În veci nu primim un singur suflet din biserica lor, căci nici unul nu trece din convingerea inimei, în schimb cerem și noi sinceritate. Pentru numele lui Dumnezeu, nu puneți sub scutul canoanelor vênarea sufletelor greco-orientale, nu aruncați în fața laicilor greco-catolici axioma: singură biserica greco-catolică este mântuitoare. Nu spuneți că etica creștină cere proselitismul între frații de un sânge. De toate părțile se ridică valuri mari asupra naiei națiunei noastre, nori gri și viscoli cumpliti au întunecat ceriul națiunei noastre, și noi în loc de a ne consolida, ne desbinăm prin zelarea în sânta unire, care ca și o meserie ordinară se va remunera cu mică sumă deocamdată până va crește fundațiunea. Pentru ce o ascundeți această miserie sub scutul conștiinței, de care noue nu ne este permis a ne atinge, pentru ce recurgeți la sofisme, când cestiunea este clară?

Da, căci nu trebuie să trăim în amăgiri. Proselitismul a corupt poporul nostru în mod inspăimântătoriu, a atacat basa religiosității poporului, și dacă stă că alte sunt canoanele fraților greco-catolici, și alte ale noastre, apoi rău stăm noi cu canoanele, căci poporul prin corupțiune a ajuns acolo, încât se joacă cu religiuinea ea jidanii cu maghiarisarea numelor.

Durerea noastră e că această demoralizare e prima incheietură din catechismul datorințelor fraților greco-catolici în sensul „F. B.”

Să revenim acuma la invinuirea ce se face mecenatilor nostri naționali „Gozsdu” și „Andronic.”

Din aceste fundațiuni se împărtașesc credincioșii bisericeii ortodoxe. Chemarea lor este: Să se facă creștini buni și oameni de omenie, se lucre pentru biserica și națiune, nicăiri însă nu stă scris că stipendiații lui „Gozsdu” sau „Andronic” vor avea a vena după sufletele fraților greco-catolici.

Deosebirea aceasta se nu o confundă frații dela „Foaia Bisericească.”

Stipendiații lui Gozsdu și Andronic vor avea a se perfecționa în știință și cultură respective meserii, vor avea a și asigura capital moral și material, ca să poată întâmpina calamitățile venite asupra națiunei chiar și din zelul pentru sânta unie.

Pentru ce au făcut ei fundațiunile numai pentru credincioșii bisericeii noastre?

Ciudată întrebare. Fraților greco-catolici milioane li s'au dat ca preț al sângelui. Din aceste milioane ei se susțin și fac fundațiuni fațășe spre a se putea susținea.

Oameni mari dintre laicii greco-catolici au șis că luptele dintre noi ar înceta, dacă noi ortodocșii

mește „profanator de muse, poet de saturnale.” Credința lui devine certitudine când Iulia îi spune cu hotărâre că nu voiesc să devină soția regelui dacilor Cotyson. Ovidiu și Mecena vin să se închine lui August. Vorbele grele ale imperatorului nefericesc pe Ovidiu și împinge pe Iulia a mărturi lui August că într'ađever iubește pe Ovidiu. Solul lui Cotyson vine să ceară de soție în numele stăpanului său și ca simbol de unire și pace între poporul roman și poporul dacilor, pe Iulia nepoata Cesarului. August primește, Iulia refuză, solul se întoarce în țeara lui, Ovidiu va pleca în exil, ear Ibis va trebui să moară, căci, dice August.

— te-a împins păcatul să afli un secret

Ce pune de-o potrivă și'n ochi'm osândește.

Pe cel părî de-o crimă cu acel care părește.

Actul III se petrece în vila lui Ovidiu. Poetul măhnit inecă amarul sufletului în undele spumoase ale vinurilor de Chio și Falerno. Soții lui de plăcere și frumoasele curtesane romane se îmbată în plăceri. Mecena vine să spună lui Ovidiu să fugă să scape de mânia lui August și de moartea care-l așteaptă. Poetul nu voiesc, până când Mecena rostește numele Perillei, copila iubită a lui Ovidiu.

După plecarea lor, petrecerile continuă cu veselie până la reîntoarcerea spăimântată a poetului care le spune că spionii lui August îl urmăresc pretutindeni. Trebuie să fugă din Roma. Cotta, amicul seu, se oferă a-i arăta căi ascunse și de

puțini știute. Vor să plece, Iulia apare în mijlocul curtesanelor, în sinul orgiei. Fata primei și mult coruptei Iulie, spusese lui August la finele actului II:

A! nu vrei să te îndupleci la ruga mea?... Nu vrei?

Gândește l'a ta frică; eu am tot sângele ei.

M'oiu, compromite astfel și așa de departe oi merge

Cât lustrul de coroană pe frunte-mi se va șterge

Venind acum în orgie, Iulia își îndeplinește făgăduiala, par un coup de maître. Pasiunile o turmentă, Domnița Romei, Iulia sublimă, dice curtesanelor și tinerilor îmbătați de amoruri:

Ca voi am sete mare în dalba mea junie

De vieță, de uitare, de amor și de beție

Nepoată lui Octaviu ea loc ađi printre voi,

Frumoase curtesane a Romei.

Ovidiu spăimântat întâiu de urmările îngrozitoare ale acestei nebunii, se încearcă să o răpiască din mijlocul perđerei. În urmă, inflăcărât de privirile arđetoare ale Iuliei, Ovidiu nebun de pasiuni, strigă:

... A! dacă a-i decîs

Să înfrunți ori-ce osândă, pășind peste un abis,

Să întri în gura lumii mai neagră, mai grozavă

De cât a unui șerpe cu limbă de otravă,

Vin în orgia nopții voioși să ne aruncăm

Și în cupele de aur norocul să înecăm!

Amicilor! dați sborul nebunelor aventuri.

Intunece-se mintea și ducă-se pe vânturi

Și valurile mării înalte-se în zenit

Și cadă pe noi... cadă tot cerul prăbușit.

Beția începe. Glicera cântă improvisațiunile intraripate ale poetului și ale Juliei. Slavele varsă focosul Falero, amestecat cu arome, cu mărgăritare; sala petrecerilor resună de invitațiunile Glicerei:

Varsă'n cupa mea de aur

Vinul roș ce desfătează

Venus' dea voluptății

Varsă'n mine focul teu.

August urmat de Mecena apare pentru a-și găsi nepoata trântită în lupanare și încungiurată de așa numiții domnitori ai lumii „nedemni de libertate și copti pentru slavie.” Esilul vecinic e pedeapsa lui Ovidiu și a Juliei.

În actul al IV Ovidiu, slăbit de suferințe, de dorul țerei și de asprimea locurilor ce locuise de ani de zile, se întoarce dela luptă, de prin pregiurul orașului Tomi. Sub conducerea lui Tomitanii au gonit pe barbari și multămesc poetului de iubirea ce le arată. De geaba însă sunt toate; durerea îl inettește cu toate îngrigirile și mângăerile Sarmizeii tinera Tomitană a cărei figură aduce aminte lui Ovidiu pe fiica sa Perilla. Plângerile, și jalea, și versurile ce scrie poetul după plecarea tinerei sale pretine, sunt duiioase ca și nefericirea lui. Scăpată din esiliu, Iulia vine la Tomi, dar numai pentru a fi față la moartea poetului. Emoțiunile stinseră pe Ovidiu; amici sei sosesc în Tomi și spun că Roma îl rechemă cu drag

li-am da fraților greco-catolici domeniile cele mari căpătate ca preț al nației.

Disponând ei de milioane, noi de nimica nu dispuneam. Aceasta o au știut și Gozdu, o a știut și Andronic. De aceea nu e mirare că n'au contribuit și ei la înmulțirea capitalului, care prin poselitism ne duce la perire. Nu e mirare că ei vădând atacul îndreptat contra nației prin capitalul pus de iesuții dușmani neamului nostru în mâna fraților din Blaș și apărarea noastră, și au dis în inima lor: Să dăm acestor oameni elemente formate la izvorul științei și al muncii oneste, spre a putea susține lupta în interesul nostru national.

Credem că așa au resonat și frații greco-catolici, cari în fundațiunile lor au destinat un neînsemnat loc și pentru noi.

Marinimositatea cu care s'a deschis loc tinerilor nostri în noul seminarium înființat în Blaș ne aduce în minte cuvintele lui Virgil: „Timeo Danaos...”

Revista politică.

Casa magnaților a primit ca basă la desbatere proiectul comisiei de trei. Compromisul între guvern și magnați se susține cu multă tenacitate, și această împregiurare justifică știrile mai noaue că proiectul se va primi fără modificări. La aceasta ne îndreptătesc și știrile mai proaspete, despre rezultatul desbaterilor în discuțiunea specială. S'au primit până acuma primii 5 §§. în stilisarea propusă de comisia de trei. A cădut și propunerea pentru primirea tuturor superintendenților, și propunerea ministrului president pentru introducerea unui rabin jidovesc în casa magnaților.

E foarte posibil, că precând diariul nostru va eși de sub tipariu proiectul pentru reformarea casei magnaților va fi votat. Diarele din Pesta fără osebire de culoare politică cântă instituțiunii vechi: „Vecinica pomenire!”

În reintoarcerea sa spre Viena, părechia princiară a casei de Habsburg este primită cu mari ovățuni

Date statistice.

(Urmare.)

Tabela Nr 47. I. Căsătorii din capitala București. Culoarea de roșu. În Ianuarie 4 flăcăi cu fete, 4 bărbați în întâia căsătorie, 4 femei în întâia căsătorie, totalul căsătoriilor 4, din cari 4 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 3 femei măritate cari au iscălit numele lor, 1 care au declarat că nu poate iscăli. Etatea bărbaților: 3 între 25 și 35 ani, 1 între 35 și 45 ani. Etatea femeilor: 3 între 18 și 25 ani, 1 între 25 și 35 ani, totalul căsătoriilor 8 dintre cari 8 de religiunea ortodoxă, totalul general al căsătoriilor 4 și al căsătoriilor 8.

În Februarie 6 flăcăi cu fete, 1 văduv cu văduvă, 6 bărbați în întâia căsătorie, 1 în a doua, 6 femei în întâia căsătorie, 1 în a doua, totalul căsătoriilor 7, din cari 7 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 6 femei măritate cari au iscălit numele lor, 1 care au declarat că nu poate iscăli. Etatea bărbaților: 1 între 18 și 25 ani, 2 între 25 și 35 ani, 3 între 35 și 45 ani, 2 între 45 și 60 ani. Etatea femeilor: 3 între 15 și 18 ani, 3 între 18 și 25 ani, 1 între 25 și 35 ani, totalul căsătoriilor 14, dintre cari 10 de religiunea ortodoxă, 1 catolică, 1 protestantă, 2 israelită, totalul general al căsătoriilor 7 și al căsătoriilor 14.

lângă al ei sin. De giaba toate, agonia începe, potel nu înviorează un moment de cât pentru a vedea neînclăturabila decadentă a imperiului și răsărirea vlăstarilor neolatini:

Ved Roma cum espiră... vai! Roma nu mai este!

Puterea ei?... legendă; istoria-i? poveste.

A fost,.... s'a șters cu nume, cu glorie, cu tot,

Dar

Norul greu dispere... lumina crește în urmă;

Trec secolii!... o minune!... Aici în răsărit

Vlăstarul, fu al Romei, stejar a devenit;

Și Istrul moștenește al Tibului renume;

Se nălță o nouă Romă... renaște o nouă lume.

Excelsior!... Nu gîntea latină în veci nu moare!

Acesta-i subiectul piesei poetului român. O nouă piatră prețioasă se adaogă pe coroana lui poetică, o piatră prețioasă care nu se va întuneca nici odată, ci din contră va lucii din ce în ce mai mult căci rar frumșeța limbei, gingășia ici și puterea dincolo ale inspirațiunii, măestria versului vor fi date, în scene poetice ca cele din actele 2, 3 și 4, cu mai multă intensitate ca aceia a dlui Alesandri. Cine se va plânge deci ca poetul, pentru cea mai mare fală a limbei și literaturii noastre, a luat totdeauna, ca și în Fantăna Blandusiei, înaintea dramaturgului?

Vom reveni în numărul de mâne asupra jocului artistilor.

Gion.

„Românul.”

În Martie 2 flăcăi cu fete, 1 flăcău cu văduvă, 3 bărbați în întâia căsătorie, 2 femei în întâia căsătorie, 1 în a doua, totalul căsătoriilor 3, din cari 3 bărbați însurați cari au iscălit numele lor și 3 femei măritate cari au iscălit numele lor. Etatea bărbaților: 3 între 25 și 35 ani. Etatea femeilor: 2 între 18 și 25 ani, 1 între 35 și 45 ani, totalul căsătoriilor 6, dintre cari 2 de religiunea ortodoxă, 2 protestantă, 2 israelită, totalul general al căsătoriilor 3 și al căsătoriilor 6.

În Aprilie 4 flăcăi cu fete, 4 bărbați în întâia căsătorie, 4 femei în întâia căsătorie, totalul căsătoriilor 4 din cari 4 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 3 femei măritate cari au iscălit numele lor, 1 care au declarat că nu poate iscăli. Etatea bărbaților: 3 între 25 și 35 ani, 1 între 35 și 44 ani. Etatea femeilor: 1 între 15 și 18 ani, 3 între 18 și 25 ani, totalul căsătoriilor 8, dintre cari 4 de religiunea catolică, 4 israelită, totalul general al căsătoriilor 4 și al căsătoriilor 8.

În Mai 2 flăcăi cu fete, 1 văduv cu fată, 2 bărbați în întâia căsătorie, 1 în a doua, 3 femei în întâia căsătorie, totalul căsătoriilor 3, din cari 3 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, și 3 femei măritate cari au iscălit numele lor. Etatea bărbaților: 2 între 25 și 35 ani, 1 între 35 și 45 ani. Etatea femeilor: 1 între 15 și 18 ani, 1 între 18 și 25 ani, 1 între 25 și 35 ani, totalul căsătoriilor 6 dintre cari 4 de religiunea ortodoxă, 1 catolică, 1 protestantă, totalul general al căsătoriilor 3 și al căsătoriilor 6.

În Iunie 4 flăcăi cu fete, 1 flăcău cu văduvă, 1 văduv cu văduvă, 5 bărbați în întâia căsătorie, 1 în a doua, 4 femei în întâia căsătorie, 1 în a doua, 1 în a treia, totalul căsătoriilor 6, din cari 6 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 5 femei măritate cari au iscălit numele lor, 1 care au declarat că nu poate iscăli. Etatea bărbaților: 4 între 25 și 35 ani, 2 între 35 și 45 ani. Etatea femeilor: 1 între 15 și 18 ani, 2 între 18 și 25 ani, 3 între 25 și 35 ani, totalul căsătoriilor 12, dintre cari 7 de religiunea ortodoxă, 1 protestantă, 4 israelită, totalul general al căsătoriilor 6 și al căsătoriilor 12.

În Iulie 5 flăcăi cu fete, 5 bărbați în întâia căsătorie, 5 femei în întâia căsătorie, totalul căsătoriilor 5, din cari 5 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 5 femei măritate cari au iscălit numele lor. Etatea bărbaților: 1 între 18 și 25 ani, 2 între 25 și 35 ani, 2 între 35 și 45 ani. Etatea femeilor: 1 între 15 și 18 ani, 3 între 18 și 25 ani, 1 între 25 și 35 ani, totalul căsătoriilor 10, dintre cari 7 de religiunea ortodoxă, 1 protestantă, 2 israelită, totalul general al căsătoriilor 5 și al căsătoriilor 10.

În August 2 flăcăi cu fete, 2 bărbați în întâia căsătorie, 2 femei în întâia căsătorie, totalul căsătoriilor 2, din cari 2 bărbați însurați cari au iscălit numele lor, 2 femei măritate cari au iscălit numele lor. Etatea bărbaților: 2 între 25 și 35 ani. Etatea femeilor: 2 între 18 și 25 ani, totalul căsătoriilor 4 dintre cari 4 de religiunea israelită, totalul general al căsătoriilor 2 și al căsătoriilor 4.

(Va urma.)

Statua lui Tudor Vladimirescu.

Domnule Redactor! Dacă ve aduceți aminte, de câte ori s'a agitat cestiunea ridicării statuei lui Tudor Vladimirescu atât în parlament cât și în presă și totuși ne găsim abia la începutul lucrului!

Ca român sunt trist de această vedită indiferență, de această ingratitudineă cătră cel mai mare patriot al nostru, îmi aduc aminte cum întreaga presă a reproduș apelul făcut de comitetul constituit întru acest scop, dar cetățenii români ce au făcut până acum? Cum a răspuns apelului românesc al comitetului?

S'au împărțit liste anume și câte un apel s'au trimis în toate comunele țerii, în urma cărora ve pot spune ce sume s'au încasat până acum; atât de puțin s'a mișcat sentimentul nostru de contribui la un scop așa de măreț!

Alte națiuni ce au sute de monumente și statui ridicate marilor sei oameni ridică mai pe fiecare și noi semne de eternă amintire acelor fii ai sei ce au onorat poporul cu vre-un talent, o operă nemuritoare, noi românii cari putem număra pe degete ilustrațiunile noastre, nici pentru acestea n'am putut face câte un modest ornament pe mormântul lor! Căci ce s'a făcut pentru memoria lui George Lazăr, Bolintinianu și alții? Abia pierde o națiune câte un om din cei mai vestiți, și imediat i se ridică nu unul ci mai multe monumente. Ei bine, acest nobil sentiment, această recunoștință nu se găsește vie și aprinsă în inimile noastre de români? și dacă le avem de ce oare nu le-am manifesta acum pentru memoria marelui fiu al poporului?!

Numele lui Tudor Vladimirescu este cunoscut chiar în cea din urmă colibă a poporului, și un nume atât de scump, nu ar găsi oare resunet în inima fiecărui din noi când o propagandă s'ar face pentru ridicarea statuei, amintind apelul ce am făcut noi, comitetul, cătră națiune și însoțindu-l cu acele călduroase îndemnuri cu care pana d-voastră, domnule redactor, știie totdeauna să miște ori-ce inimă pătrunsă de sentimente nobile.

Rog, binevoiți a ve pune din nou în servițiul unei cause de înalt patriotism, ca eternizarea memoriei lui Tudor, în fața posterității, printr'un fapt material din partea noastră, celor ce trăim astăzi fălindu-ne cu numele lui Tudor.

Dacă fie-care român de valoare și de renume din această țeară, ar voi să contribuie cu influența lor la realizarea ideii ce ne preocupă, apoi Tudor, ar putea să aibă, nu o statuă, ci cel mai măreț monument!

S'ar putea ca la fie-care redacțiune să se espedeze bani, să se strîngă fonduri, să se trimită casierului comitetului din Târgul-Jiului, să se publice în diare suma și numele donatorilor, întocmai după cum s'a făcut și se face în toate țările la asemenea împregiurări, s'ar putea ca fie-care om de bine să vorbească celorlalți, să se facă mezeze liste și să strîngă ori-ce sume fie cât de mici, și să se trimită cu lista în regulă comitetului nostru.

Pentru-ca cu o oară mai 'nainte întreprinderea noastră să devie un fapt *recurg la sprigimul întregii prese române* și în numele comitetului, repet rugăciunea de a se da o nouă impulsione tuturor românilor, ori de unde, a grăbi să facă a strînge fondul necesar pentru o statuă, ce se ridică din partea întregii națiuni române.

Bine-voiți, ve rog, domnule Redactor a primi încredințarea stimei și respectului ce ve păstrez.

Președintele comitetului de inițiativă al ridicării statuei lui Tudor Vladimirescu. D. Skeleru.

Scrisoare

cătră toți românii cărora li s'au împărțit apelul și listele de subscripțiune.

Stimabile frate!

„Este aproape un an de zile de când vi s'a încredințat o listă de subscripțiune pentru statua lui Tudor Vladimirescu, apelând atunci la sentimentul de recunoștință al românilor, ca să ridice un monument spre aducerea aminte a marelui român care pentru a desmorminta drepturile naționale copleșite de streini, provocă acea revoluțiune, se espu-se astfel încât muri ca un martir.”

Istoria țerei se fălește cu numele seu, națiunea de asemenea se laudă; poporul se onorează cu acest scump fiu eșit dintr'al seu sîn, dar noi nimeni n'am făcut nimic, înceta-vom de a mai cugeta la dînsul, care român dintre români nu se simte mișcat și dator memoriei marelui Vladimirescu.

Cine dintre noi n'ar voi să contribuiească cu obolul seu pentru statua lui Tudor? trecut-au peste 60 de ani dela moartea eroului, totuși nu s'au putut strînge la un loc din partea unui popor o sumă indestulitoare pentru a se ridica: acel semn de recunoștință; acel simbol al patriotismului și al devotamentului pentru poporul suferind, grăbește stimabile frate, grăbește cu stringerea sumelor, completează lista, fă apel la demnitarea cetățenilor, la venerațiunea lor pentru marelui român; nu uita nici un sentiment la care să nu te adresezi căci ne este în joc onoarea noastră a celor din popor, am răspândit sgomot în lume că vom ridica statua cu fondurile noastre, mai mult, că vom a ne revindeca nouă pe Tudor, că știm a prețui pe marii și gloriosii nostri fii ce es dintre noi! aide să dovedim prin fapte. Au sosit la casierul comitetului mai multe liste cu sume încasate cari se vor publica dar nu din toate părțile unde trimisesem.

Rog desvoldați acum mai multă energie, mai multă căldură în propagarea ideii noastre, adresați-ve la omul de inimă să subscrie acolo obolul ce îi lasă inima. Noi credem că în cel mai scurt timp veți espeda lista ce vi s'a încredințat, depinde de mesura cu care veți lucra în spriginul cauzei noastre. Românul știm că este darnic și generos când se convinge de sfințenia unui lucru.

Am mare speranță în buna-voință a dtale în felul ce vei pune pentru înscrierea și încasarea sumelor ce vor binevoi a oferi oare-cine pentru statua lui Tudor, comitetul așteaptă din și în și sositrea bunelor dv. rezultate.

Primește iubite frate, stima și îmbrățișerile mele. București, 9 Martie 1885.

Președinte activ, D. Skeleru.

Avis.

Biletele pentru concertul ce-l va arangia „Reuniunea română de cântări din Sibiu” cu prezenitorul concurs al domnilor Const Bărcănescu din București și A. Fridsman, advocat în Sibiu **Duminecă în 29/17 Martie a. c.** în sala dela „Musikverein,” se vor estrada în ziua concertului Duminecă în 29/17 Martie **dela 3—5 oare** după prânz în localul „Socie-

tăției române de lectură" (casinei române), strada Cisnădiei Nr. 7.

Inceputul concertului la 7 oare seara.

Varietăți.

* (Postal.) Se înființează oficiu nou de poșta în Ocna Sibiului, comitetul Albei inferioare.

Condițiuni: Contract de oficial și cauțiune 100 fl. Emolumente: Salariu 200 fl. pașal de cancelarie 40 fl. și pașal de transport 400 fl.

Suplicile se se trimită în 3 săptămâni la direcțiunea de poste în Sibiu.

Asemenea se deschide oficiu postal în comuna Apanagyfalu comitatul Solnoc-Doboca, cu 1 Aprilie începând, și ea va sta în legătură de toată ziua cu posta din Beclean.

Va espeda epistole simple și cu bani, asignațiunii postale până la suma de 200 fl.

Pleacă din Apanagyfalu la 7 oare 45 m. dim. Ajunge la Beclean " 9 " " " " Pleacă din " " 10 " " " " " Ajunge la Apanagyfalu " 11 " " 15 "

Se deschide concurs pentru postul de magistru postal în Nagy-Bacza, comitatul Treiscaunelor.

Condițiuni: Contract de oficial și 100 fl. cauțiune. Emolumente: Salar 100 fl. pașal de cancelarie 40 fl. pașal de transport 300 fl.

Suplicile se se adreseze în trei săptămâni direcțiunii de poste din Sibiu.

* (Convocare.) Onorații domni învățători, cari compun subreuniunea învățătorilor români gr. or. din tractul protopresbiterial Orăștia sunt prin aceasta convocați la adunarea generală carea se va ținea în 28 Martiu st. v. a. c. în una din odăile de învățământ a scoalei elementare capitale ortodocșă din Orăștie.

Inceputul dimineața la 8 oare.

Obiecte de pertractat.

1. Alegerea notariului în locul dlui Vasilie Bologa care s'a depărtat din acest tract.

2. Alegerea cassariului în locul domnului Sevastian Olariu care asemenea s'au depărtat din acest tract.

3. Raportul bibliotecariului asupra cărților ce conține biblioteca.

4. Pertractarea acelor 4 teme recomandate pentru adunările despărțimentale din anul trecut.

5. Incassarea tacselor dela membri subreuniunii pentru anul scolastic curent și,

6. Dacă va erta timpul și unele prelegeri de de probă din obiectele de învățământ.

Căstău, la 12 Martie 1885.

Nicolau Bărsanu,

înv. presb. ca v. președ. al subreuniunii.

* (Probe de șovinism maghiar.) O dovadă despre nefericitul progres ce l'a făcut furia de maghiarisare în părțile transilvane, ne oferă următorul cas: Proprietariul F. G. din comuna Boz cercul Orăștiei, voidnd a cumpera niște nutreț dela un preot român s'a adresat către acesta în limba maghiară, deși cumpărătorul cunoaște bine limba română. Preotul i-a răspuns românește, maghiarul a continuat ungurește și — așa tot interlocutoriul, resp. realizarea târgului, a decurs pe basă paritetică — în două limbi. Nici unul nu a voit să slăbească din prerogativa sa.

Alt cas: Locuitorii din Clopotiva mare s'a adresat către contele Kun, marele protector al reformaților din comitatul Hunedoarei cu o rugare pentru un ajutoriu scolastic. Motivul e cel usitat. Maghiarii sunt impresurați de valurile teribile ale curentului valachic, care-i amerința cu cutropire totală. Tot vechia fabulă a lupului cu mielul!!!

* (Pertractarea finală) în cunoscutul proces politic contra avocatului Dr. Tincu din Orăștie se va ținea la tribunalul reg. din Deva ca for criminal în 20 Aprilie a. c. st. n. Vom vedea ce progres a mai făcut în timpul din urmă șovinismul maghiar din comitatul Hunedoarei, căci este un lucru prea cunoscut, cum se încearcă neînsemnata oligarhia maghiară să demonstreze lumii, că impoșantă majoritate a locuitorilor români din acest nefericit comitat e nimica pre lângă minoritatea impertinentă a maghiarilor.

* (Ordinațiune ministerială șoviniștă.) Un stimabil domn român din Orăștie, care de un timp îndelungat are mai multe afaceri private în România, s'a prezentat în 26 cur. la dl vice-comite din Deva pentru a-și esopera o cartă de legitimațiune pe 15 zile spre a-și putea vedea de afacerile sale în România. Spre uimirea sa dl vice-comite i-a dat răspunsul categoric, că fără încuviințarea ministeriului nu mai poate libera asemenea carte — un lucru ne mai pomenit până acum și mai ales față cu un român, care e și membru în congregațiunea comitatului Huniadoară, avocat în Orăștie și membru în alte corporațiuni cetățenești. Domni din Deva se tem, că resp. este un emisariu dacoromân și au cugetat, că românii n'au ce lucra decât se umble după idei chimerice — ca maghiarii.

* (Aurul în Rusia.) O caravană, sosită în Petersburg la 12 Februarie, a adus din minele de aur din guvernamentul Irkutsk în Siberia 346 puzi sau 5667 kilograme aur curat în valoare de 7 milioane ruble. Acest aur s'a predat la monetăria din cetatea Petru-Paul din Petersburg și se va întrebuinta pentru baterea de jumătăți de imperiali și ducați. Este interesant modul cum se împachetează și transportă această mulțime de aur. Mai întâi s'a pus drugi de aur de diferite mărimi în cutii mici, fie-care de 25 punți și se bat cu cu. Apoi aceste cutii se pun în alte cutii mai mari și acestea se feracă în lat și lung cu cercuri tari de fer. După aceste cutiile s'a încăreat în căruțe, unde a fost prinse cu drugi și lanțuri de fer. Pentru escortarea acestor caravane comandanții trupelor din Siberia orientală aleg pe ofițerii și soldații cei mai de încredere din regimentele cazacilor siberiani. Numita caravană a fost însoțită de căpitanul de statmajor Kermal, care era lângă caravană neîntrerupt ziua și noaptea. Transportarea caravană de la Irkutsk la Petersburg a ținut 40 zile. Această caravană este a patra de la 1884 încoace, în fie-ce an sosesc la Petersburg patru până la șase caravane. În două săptămâni se așteaptă o altă caravană cu aur, anume 700 punți sau în valoare totală de 14.000.000 ruble; acest aur este al curții imperiale, fiind seos din minele Siberiei, ce aparțin curții imperiale.

* (Celtuelile de nuntă în India.) — Cetim în diariul "Globe" din Londra:

Cu toate sfârșirile laudabile ale „Societății pentru reforma căsătoriei în India,” căsătoria în Orient este o afacere care tot cere multe cheltuieli. Nu sunt numai dărurile costătoare cari se fac între cei doi logodiți, nici zestrea dată fetei, și cari adesea reduc pe părinți la o adevărată sărăcie.

Când se face o mare căsătorie, vin mulțime de cerșetori și de preoți, pe cari plăcerea de a trăi bine fără să facă nimic nu permite de ai trimite cu mâinile goale. Cu ocaziunea căsătoriei ficei unui Zemindar avut din Rungpore, s'a ospetat 10,000 de indiviți; li s'a împărțit vestminte și bani.

Orbi și paraliticii cer să fie plățiți cu o generositate mult mai mare, pe când învățații bramini, cari onorează nunta cu prezența lor, sunt foarte bine resplățiți fie-care după meritul seu.

Tatăl tinerei căsătorite a mai plătit încă datoriele tuturor celor ce s'au aflat în închisoarea dela Rungpores și a dăruit câte un foarte frumos șal la

fie-care din actorii circuitului, veniți pentru a da reprezentanțiuni cu ocaziunea nunții. Se pretinde că fără a ține seamă de zestra fetei și de dărurile făcute, s'a cheltuit 15,000 livre sterline sumă, îndestul de mare chiar pentru un zemindar avut, căsătoria uneia din ficele sale.

* (Bibliografie.) D. lt.-colonel D. Pappasoglu, care ne-a înavuit țeara cu mai multe tablouri istorice naționale în decurs de 27 ani, și care nu este până acum recompensat nici de medalia Bene-Merenti, vine astăzi de publică printr'un frumos tablou, trecerea Oltului a nemuritorului liberator al românilor din anul 1821 Tudor Vladimirescu, însoțit de căpitanii și pandurii sei. Peisagiu Oltului, care străbate munții Carpați și se varsă cu atâta furie pe frumoasele câmpii ale Vâlcei și a a Romaniților, este de o frumoasă perfecțiune. Plutirea podului prin mijlocul acestui istoric fluviu, și care se află încărcat de cătră viteazul Tudor cu căpitanii sei, este foarte de admirat, atât din punctul de vedere al îmbrăcăminte naționale a pandurilor sei pe cât face gloria bravilor ostași români de atunci, care deși puțini la număr, au săvârșit, însă fapte mari. Căci se vede în pod lângă căpitanul lor, stegarul fiind drapelul țării, simbol al bravurei și al libertății românilor.

Acel drapel ce se vede pe podul Oltului, despicând undele lui, este întâiul drapel aridicat de români de preste Olt, pentru independența și autonomia lor. Este părintele drapelului, lui 1848, sub care se mândrește astăzi românul, căci tot cu sângele seu, a fost glorificat în 1877-78. Și ca să poată avea tot românul, acest istoric tablou, neobositul bătân i-a fixat prețul numai de 1 leu esemplarul, ear d-nii doritori îl vor cere dela autor, trimițând banii prin mărci postale. Cererile i se va face minimum până la suma de 3 esemplare de ale putea primi recomandate fără altă plată de transport, precum și scrisorile se fie francate. La cererile de 10 esemplare se va trimite unul gratis.

Lt.-col. D. Pappasoglu are meritul acestei idee istorică, la care nimenea din d-nii desemnatori nu s'au gândit până astăzi.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 26 Martie n. 1885.

	Viena B.-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	98.75	98.70
Renta de aur austriacă	108.70	108.75
Renta ung. de hârtie	88.15	88.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	99.50	98.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	122.50	122.50
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	401.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	109.—	109.50
Obligațiuni urbariale transilvane	102.—	102.—
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	100.—	102.—
Obligațiuni n. de rescumpărarea deșinei de vin	98.50	98.75
Sorți ungurești cu premii	119.—	119.25
Sorți de regularea Tisei	119.30	119.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	83.35	83.50
Datorie de stat austriacă în argint	83.70	83.50
Sorți de stat dela 1860	139.30	119.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	864.—	862.—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	147.—	147.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	309.75	309.50
Acțiuni de credit aust. r.	302.90	300.50
Galbin	5.81	5.79
Napoleon	9.80	9.78
100 marce nemțești	60.60	60.60
London (pe poliță de trei luni)	124.25	124.25

(Cum judecă medicii despre pilulele elvețiene ale apotecariului Brandt). Medicul cercual Jul Humitsch, din Millstadt, Carinthia, scrie: „Te rog mai trimite-mi încă trei cutii de pilule elvețiene, cu cari am ajuns la rezultate foarte bune.“ Medicul cercual, Anton Boschitz în Winklern (Carinthia de sus) scrie. Pilulele elvețiene trimise le am folosit la curățirea stomăchului cu bun rezultat. Dr. Ioh. Gaisberger, medic practic în Gruskirchen lângă Wels, scrie: Ve rog mai trimiteți-mi încă 10 cutii cu pilule de Elveția — (o cutie 70 de cr. în apotecă). Efectul pilulele este escelent.

Nr. 72.

[1993] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului preoțesc în vacanta parochie rom. gr. or. de a III clasa Butene în ppresbiteratul Clușului, se escrie de a douaoară concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în sensul grațioasei ordinațiuni consistoriale dto 15 Novembre 1883 Nr. 3603 B.

Salariul preoțesc împreunat cu acest post, proiectat de comitetul parochial, satorit și aprobat de sinodul parochial în 8 Decembre 1883 și ameliorat în 29 Iuliu 1884 este 400 fl. în bani gata scotit din toate venitele stolare usuate, afară de cele can-

torale, și din porțiunea canonică induse în cărțile funduare și în inventarul parochial cu cele ameliorate: afară de acestea casa parochială cu două incaperi șură și grașd sub ea.

Concursele instruite în sensul legilor din vigoare adresate către sindul parochial au a se subșterne la subscrisul în termenul indicat.

Cluș, 11 Martiu 1885.

În conșelegere cu comitetul parochial:

Vasilii Roșescu,
presbiter.

Nr. 490

[1994] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în comuna bisericăscă de clasa

a III-a Ormeniș (Ūrmós) devenită de curând materă, în sensul prealabilei încuviințării consistoriale din 5 Martiu 1885 Nr. 235 B, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dela 85 familii întregi câte o ferdelă grâu și una cucuruz compute în bani cu fl. 204.—

2. Dela 60 familii cari au vite câte un car lemne compute în bani cu „ 60.—

3. Dela 45 familii, ce n'au vite câte o ferdelă cucuruz și două zile de lucru, ceea ce face „ 70.—

4. Venite stolari în genere „ 36.—

5. Casa parochială, computată în bani cu „ 30.—

Suma totală fl. 400.—

Doritorii de a ocupa acest post au de a așterne suplicile lor în termenul deschis, instruite în sensul legilor bisericăști în vigoare, dovedind totdeodată cunoștința limbei maghiare, subsemnatului oficiu protopresbiterial al Brașovului II.

Brașov în 13 Martie 1885.

În conșelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
protopresbiter.